

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci žalobce: **Vodafone Czech Republic a. s.**, se sídlem Vinohradská 167, Praha 10, proti žalovanému: **Český telekomunikační úřad**, se sídlem Sokolovská 58/219, Praha 9, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 8. 2008, č. j. 38 925/2008 - 603, za účasti osoby zúčastněné na řízení: 1) Telefónica O2 Czech Republic, a. s., se sídlem Za Brumlovkou 266/2, Praha 4, 2) T-Mobile Czech Republic a. s., se sídlem Tomíčkova 2144/1, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 7. 2010, č. j. 10 Ca 239/2008 - 127,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále též „stěžovatel“) svou kasační stížností ze dne 1. 9. 2010 napadá rozsudek Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu, jímž bylo potvrzeno rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu o zamítnutí žádosti stěžovatele ze dne 11. 2. 2008 o udělení individuálního oprávnění k využívání rádiových kmitočtů v pásmu E - GSM, podané podle § 17 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích).

Stěžovatel svou kasační stížnost odůvodnil tím, že napadený rozsudek městského soudu vycházel z nesprávného posouzení právní otázky. Stěžovatel poukázal na to, že od 1. 1. 2008 bylo v České republice uvolněno 32 kmitočtových kanálů v pásmu 880 - 890/925 - 935 MHz, tedy v takzvaném pásmu E - GSM. Konkrétně šlo o úsek 882 - 888/927 - 933 MHz. Stěžovatel po uvolnění uvedených kanálů podal k žalovanému žádost o udělení individuálního oprávnění k využívání 27 uvolněných kmitočtových kanálů s tím, že jejich přidělením dojde k vyrovnání historické nerovnoměrnosti kmitočtových přídělů udělených jednotlivým operátorům a vytvoření srovnatelných podmínek v konkurenčním prostředí na trhu. Žalovaný rozklad stěžovatele zamítl s odkazem na § 17 odst. 11 písm. c) zákona o elektronických komunikacích proto, že využívání požadovaných kmitočtů neumožňuje plán přidělení kmitočtových pásem nebo plán využití rádiového spektra. Žalovaný odkázal na článek 5 odst. 19 opatření obecné povahy Českého telekomunikačního úřadu č. PV - P/10/12.2006 - 37, části plánu využití rádiového spektra pro kmitočtové pásmo 470 - 960 MHz, stanovící, že v současnosti je počet práv k využívání rádiových kmitočtů omezen v tomto úseku na dvě. Z citovaného opatření obecné povahy žalovaný vyvodil, že volné kmitočty v úseku 880 - 890 MHz mohou být formou individuálního oprávnění uděleny pouze subjektu, který je držitelem přídělu rádiových kmitočtů v tomto úseku, což stěžovatel není.

Svůj nárok stěžovatel opírá o výklad § 17 a § 22 zákona o elektronických komunikací spočívající v tom, že individuální oprávnění držiteli dává právo ke konkrétnímu využívání kmitočtů tím, že mu umožňuje aktivně provozovat vysílací rádiová zařízení využívající kmitočty uvedené v individuálním oprávnění. O toto oprávnění může žádat každá osoba uvedená v § 17 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích a oprávnění je uděleno podle § 17 odst. 7 téhož zákona dle pořadí došlých žádostí. Udělení přídělu pak je garancí, že dané kmitočty držitel bude moci využívat na základě individuálního oprávnění v budoucnu a že nemohou být využívány nikým jiným. Kmitočty podle stěžovatele lze využívat jen na základě individuálního oprávnění, které je vydáváno buď osobě, jíž byl udělen příděl a která nejlépe splnila podmínky výběrového řízení, nebo osobě, která jako první o individuální oprávnění požádala. Stěžovatel se tedy domnívá, že podal-li žádost o individuální oprávnění a byla-li jeho žádost podána jako první v pořadí, má stěžovatel zákonný nárok na udělení individuálního oprávnění, pokud pro dané kmitočty nebylo rozhodnuto o omezení počtu práv. Stěžovatel tedy svůj nárok opírá o to, že v daném případě nebylo rozhodnuto o omezení počtu práv, a proto mu mělo být oprávnění vydáno, neboť mu jako prvnímu žadateli svědčil nárok na toto individuální oprávnění. Stěžovatel poukazuje na svůj nesouhlas s právním výkladem žalovaného i městského soudu, který vychází z čl. 5 odst. 19 opatření obecné povahy Českého telekomunikačního úřadu č. PV - P/10/12.2006 - 37, kde je uvedeno, že „o počtu práv k využití úseků 882 - 888/927 - 933 MHz rozhodne Úřad po jejich uvolnění“. Stěžovatel dodává, že z tohoto ustanovení plyne, že o případném omezení počtu práv pro toto pásmo má být rozhodnuto teprve v budoucnosti, proto je žádost stěžovatele třeba posuzovat v kontextu § 17 zákona o elektronických komunikacích a vyhovět jí, protože byla doručena jako první. Ze záměru žalovaného rozhodnout o počtu práv v uvedeném úseku kmitočtů nevyplývá jakákoli relevantní překážka tohoto postupu.

Popsanou argumentací stěžovatele (víceméně shodně prezentovanou i v žalobě a rozkladu) se v napadeném rozsudku zabýval již městský soud a dospěl k jinému právnímu výkladu než stěžovatel. Správními orgány zvolený postup, který se promítl do zamítnutí žádosti stěžovatele o přidělení volných kmitočtových kanálů v pásmu E - GSM, je plně v souladu se zákonem. V souladu s § 17 odst. 11 písm. c) zákona o elektronických komunikacích žalovaný nemohl udělit žalobci oprávnění k využívání rádiových kmitočtů, protože mu využívání požadovaných rádiových kmitočtů neumožňoval plán využití rádiového spektra (žalobce totiž nebyl držitelem licence v pásmu E-GSM) a protože žalovaný se rozhodl přistoupit ke změně počtu práv k využití uvolněných rádiových kmitočtů v souladu s § 20 zákona o elektronických komunikacích, v němž je popsán postup, který je nutno při omezení počtu práv k využívání rádiových kmitočtů dodržet. Vydání individuálního oprávnění k využívání rádiových kmitočtů podle § 17 zákona o elektronických komunikacích musel tak předcházet nejprve postup podle § 20 a § 21 citovaného zákona. Dle platného plánu využití rádiového spektra č. PV - P/10/12.2006 - 37 bylo možno vydat individuální oprávnění k využívání rádiových kmitočtů podle § 17 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích toliko dvěma držitelům přídělů rádiových kmitočtů. Pokud však žadatel (zde tedy stěžovatel) nebyl dosud držitelem přídělu rádiových kmitočtů v předmětném úseku, bylo třeba postupovat v souladu s § 20 a § 21 zákona o elektronických komunikacích a vyhlásit výběrové řízení pro příděly rádiových kmitočtů, k jejichž uvolnění došlo v předmětném kmitočtovém pásmu.

Ke kasační stížnosti stěžovatele proti popsanému rozsudku městského soudu se vyjádřily i osoby na řízení zúčastněné.

Osoba zúčastněná na řízení, T - Mobile Czech Republic, a. s., se zcela ztotožnila s názorem městského soudu a upozornila na to, že dle obsahu citovaného opatření obecné povahy i dle Přílohy č. 10/9.2004 k plánu využití kmitočtového spektra je shodně stanoveno, že po uvolnění sporných kmitočtů o jejich dalším využití rozhodne žalovaný. Stěžovatel musel být v roce 2008, když podával svou žádost, seznámen se skutečností, že požadované spektrum není tzv. spektrem nelicencovaným, tedy spektrem, jehož využití nemusí předcházet udělení kmitočtového přídělu a následně individuálního oprávnění. V citovaném opatření obecné povahy žalovaný jasně indikoval, že o počtu práv k využití příslušného úseku rozhodne až po jejich uvolnění. Bylo tak postaveno na jisto, že dané spektrum je spektrem tzv. licencovaným, k jehož užívání bude počet práv postupem dle § 20 zákona o elektronických komunikacích omezen. Žalovaný tedy postupoval správně, když žádost stěžovatele zamítl.

Telefónica 02 Czech Republic, a. s., jako osoba zúčastněná na řízení, k věci uvedla, že pro využívání rádiového spektra je třeba buď individuální oprávnění nebo se spektrum využívá na základě všeobecného oprávnění. V pásmech, v nichž je počet práv omezen, lze individuální oprávnění vydat pouze držiteli přídělu příslušných kmitočtů. Počet práv může být omezen buď plánem využití rádiového spektra nebo omezením počtu práv k využití rádiových kmitočtů podle § 20 zákona o elektronických komunikacích. Podle Přílohy Plánu využití kmitočtového spektra č. 10/9.2004, účinné od 20. 9. 2004, došlo v pásmu E - GSM k omezení počtu práv k využívání rádiových kmitočtů na dvě práva, proto žalovaný musel postupovat podle § 21 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích. Udělit oprávnění k využívání rádiových kmitočtů bylo možné provést pouze formou vyhlášení

výběrového řízení. Podle Plánu využití rádiového spektra nedošlo k uvolnění příslušných kmitočtových úseků. Pokud by žádost stěžovatele o individuální oprávnění měla být úspěšná, musel by být stěžovatel držitelem přídělu v daném kmitočtovém pásmu, což nebyl, a muselo by být vyhlášeno výběrové řízení. K vyhlášení výběrového řízení ovšem došlo až následně dne 3. 3. 2009, kdy byl žalobce uspokojen. Závěrem pak osoba zúčastněná na řízení navrhla zamítnutí kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud z obsahu správního a soudního spisu konstatuje z opatření obecné povahy Českého telekomunikačního úřadu č. PV - P/10/12.2006 -37 – část plánu využití rádiového spektra, publikovaného v Telekomunikačním věstníku částka 31/2006 na str. 26, článek 5 odst. 19 písm. b): „*Úseky 880-890/925 - 935 MHz, označované jako E – GSM, jsou v souladu s rozhodnutím CEPT* (pozn. Rozhodnutí CEPT/ERC/DEC/(97)02 – rozhodnutí ERC z 21. března 1997 o rozšíření kmitočtových pásem určených pro digitální celoevropský komunikační systém GSM) *určeny pro využití technologií standardu GSM* (...) *v současnosti je počet práv k využívání rádiových kmitočtů omezen na dvě. Jeden držitel přídělu je oprávněn využívat úseky 880 - 882/925 - 927 MHz a druhý držitel přídělů úseky 888 - 890/933 - 935 MHz pro provozování celoplošných pohyblivých sítí poskytujících veřejně dostupnou službu elektronických komunikací. O počtu práv k využití úseků 882 - 888/ 927 - 933 MHz rozhodne Úřad po jejich uvolnění.*“

Nejvyšší správní soud nejprve dospěl k závěru, že byly naplněny všechny formální podmínky pro přípustnost kasační stížnosti, a proto přistoupil k jejímu věcnému posouzení.

Zásadní právní otázkou v této věci je, jak měl žalovaný posoudit žádost stěžovatele o individuální oprávnění pro kmitočty 882 - 888/ 927 - 933 MHz, a zda pro získání oprávnění užívat předmětné kmitočtové pásmo bylo třeba postupovat nejprve cestou omezení počtu práv a pak cestou výběrového řízení, v němž bude příděl udělen účastníkovi, který splnil podmínky účasti ve výběrovém řízení a nejlépe vyhověl daným kritériím. Stěžovatel se domnívá, že v posuzovaném případě byla jeho žádost o individuální oprávnění žalovanému doručena z časového hlediska jako první, a proto mělo být jeho žádosti vyhověno. Podle právního názoru městského soudu, žalovaného i obou osob zúčastněných na řízení předmětné kmitočty byly v pásmu, v němž je počet práv omezen a individuální oprávnění je možno vydat pouze držiteli přídělu příslušných kmitočtů. Nebyl dán žádný časový prostor pro to, aby žalobce mohl úspěšně podat žádost o individuální oprávnění jako první, protože předmětné kmitočty byly právně obsazené pro jiné využití a po jejich uvolnění byly v režimu omezení počtu práv.

Nejvyšší správní soud vycházel z ustanovení § 17 zákona o elektronických komunikacích, platného v rozhodné době, podle nějž lze rádiové kmitočty využívat jen na základě individuálního oprávnění k využívání rádiových kmitočtů, nestanoví-li zákon jinak. Podle § 17 odst. 11 písm. c) téhož zákona pak Úřad neudělí individuální oprávnění k využívání rádiových kmitočtů, jestliže využívání požadovaných rádiových kmitočtů neumožňuje plán přidělení kmitočtových pásem nebo plán využití rádiového spektra.

Podle § 20 odst. 1, 3 a 4 zákona o elektronických komunikacích, ve znění platném do 19. 10 2008, tedy ve znění platném ke dni právní moci napadeného rozhodnutí, „*Úřad* (tedy Český telekomunikační úřad, respektive žalovaný) *může omezit počet práv k využívání rádiových kmitočtů oproti plánu využití rádiového spektra pouze z důvodů zajištění účelného využívání rádiových kmitočtů.* (...) *Úřad uveřejní oznámení o omezení počtu práv k využívání rádiových kmitočtů, je-li toto omezení nezbytné z důvodů zajištění účelného využívání rádiových kmitočtů a není-li to v rozporu se zájmem uživatelů nebo zájmem na rozvíjení hospodářské soutěže.* (...) *Úřad vyhlásí výběrové řízení do 1 měsíce od uveřejnění oznámení o omezení počtu práv k využívání rádiových kmitočtů. Hodlá-li Úřad udělit další práva k využívání rádiových kmitočtů v pásmu, vyhlásí dodatečné výběrové řízení podle § 21. Při dodatečném výběrovém řízení musí být stanoveny stejné podmínky, práva a povinnosti spojené s využíváním rádiových kmitočtů jako u výběrového řízení podle odstavce 3.*“

V posuzovaném případě pak z výše citovaného opatření obecné povahy č. PV - P/10/12.2006 - 37 vyplývá, že plán využití rádiového spektra neumožnil využívání sporných rádiových kmitočtů (tedy úseků 882 - 888/ 927 - 933 MHz) , aniž by došlo k novému rozhodnutí o počtu práv k jejich využití. Proto nebylo možno postupovat dle § 17 zákona o elektronických komunikacích před naplněním postupu dle § 20 a 21 zákona o elektronických komunikacích.

Takovému výkladu rovněž přispívá argument eurokonformního výkladu, neboť směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES, o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice), která je implementována zákonem o elektronických komunikacích, zdůrazňuje ve své preambuli nutnost vytváření podmínek pro účinnou hospodářskou soutěž v odvětví telekomunikací v průběhu přechodu z monopolu na plnou hospodářskou soutěž. Interpretace stěžovatele je v příkrém rozporu s tímto pravidlem, neboť požaduje získání licence nikoli prostřednictvím transparentního výběrového řízení, ale z důvodů historické nerovnoměrnosti přídělů a podle rychlosti přihlášení.

Jak vyplývá z výše citované české i evropské právní úpravy, žádosti zájemce o udělení individuálního oprávnění k využívání rádiových kmitočtů podle § 17 zákona č. 127/2005 Sb. nelze vyhovět pouze z důvodu, že byla doručena jako první v pořadí. Pokud Český telekomunikační úřad podle § 20 citovaného zákona omezil počet práv k využívání rádiových kmitočtů, oprávnění k jejich využívání se zájemcům uděluje na základě transparentního výběrového řízení podle § 20 odst. 4 citovaného zákona.

Nejvyšší správní soud tedy konstatuje, že právní závěr městského soudu, napadený stěžovatelem, je v souladu se zákonem. Městský soud nepochybil, pokud konstatoval, že výše citovaným opatřením obecné povahy došlo k omezení počtu práv k využívání rádiových kmitočtů v úseku 882 - 888/ 927 - 933 MHz, a proto žalovaný správně postupoval v souladu s § 20 a § 21 zákona o elektronických komunikacích a neudělil stěžovateli individuální oprávnění k využívání rádiových kmitočtů, protože stěžovatel v té době nebyl držitelem přídělu rádiových kmitočtů v předmětném úseku.

Vzhledem ke shora uvedenému neshledal Nejvyšší správní soud kasační stížnost důvodnou, a proto ji v souladu s § 110 odst. 1 *in fine* zamítl.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Neúspěšná stěžovatelka právo na náhradu nákladů řízení nemá, procesně úspěšné žalované pak toto právo soud nepřiznal, neboť ze soudního spisu neplynou žádné mimořádné náklady, které by převyšovaly náklady běžné úřední činnosti žalované. Ve vztahu k osobám zúčastněným na řízení pak Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s. tak, že nemají právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť osoby zúčastněné na řízení mají právo na náhradu pouze těch nákladů, které jim vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jim soud uložil; případně jim soud může z důvodů zvláštního zřetele hodných na návrh přiznat i náhradu dalších nákladů řízení. V daném případě však Nejvyšší správní soud osobám zúčastněným na řízení splnění žádné povinnosti, v souvislosti s níž by jí vznikly náklady, neuložil.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. června 2011

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu